

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12.04.1995, sp. zn. 9 To 109/95, ECLI:CZ:KSHK:1995:9.TO.109.1995.1

Číslo: 4/1996

Právní věta: Při ukládání trestu vyhoštění podle § 57 tr. zák. je nutno brát též ohled na rodinné vztahy pachatele, jakož i na místo, kde žije převážnou část svého života, tak aby uložený trest nebyl nepřiměřeným zásahem do jeho života.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 12.04.1995

Spisová značka: 9 To 109/95

Číslo rozhodnutí: 4

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Trest vyhoštění

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Hradci Králové zrušil k odvolání státního zástupce a obžalované v rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 7. 3. 1995 sp. zn. 2 T 9/95 výrok o trestu vyhoštění.

Z odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byla obžalovaná I. D. uznána vinnou trestným činem loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. Za tento trestný čin jí byl uložen trest odnětí svobody na dobu dvou let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu čtyř let. Dále jí byl uložen trest vyhoštění z území republiky.

Trestná činnost obžalované I. D. podle napadeného rozsudku spočívala v tom, že dne 8. 7. 1994 kolem 21.45 hod. v Hradci Králové, Hořické ulici, společně se dvěma muži romské národnosti obestoupili H. K., začali do ní strkat a v průběhu tohoto jednání obžalovaná poškozené vzala zlatý řetízek s přívěskem v hodnotě 4687 Kč.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná i státní zástupce odvolání. Obžalovaná namítá, že se trestného činu nedopustila. Poškozenou H. K. fyzicky napadla jen proto, že na ni žárlila. Odmítá tvrzení, že by této poškozené odcizila řetízek. Rovněž není podle obžalované pravda, že na místě činu byly v té době společně s ní i další osoby. Ty se dostavily později a byly jí zcela neznámé. Výpověď poškozené H. K. není podle obžalované pravdivá. Pokud jde o uložený trest, nesouhlasí s trestem

vyhoštění. V Čechách žije od dětství, nyní s druhem, a narodilo se jí zde devět dětí.

Odvolání státního zástupce směřuje do výroku o trestu. Soud přihlédl k polehčující okolnosti, že obžalovaná dosud vedla řádný život a je matkou devíti dětí. Nehodnotil však to, že trestná činnost loupeže je nyní velice rozšířena a že obžalovaná se dopustila deliktu v součinnosti s dalšími osobami. Navrhuje proto, aby obžalované byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody se zařazením do věznice s dozorem.

Krajský soud ve smyslu § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal napadený rozsudek i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům:

Skutková zjištění uvedená v napadeném rozsudku jsou správná, úplná a odpovídají provedeným důkazům. Soud prvního stupně řádně zhodnotil výpovědi obžalované a jednotlivých svědků. Důvodně poukázal na značné rozpory ve výpovědi obžalované a jejího druha V. M. a při svých závěrech vycházel především ze stále stejné a neměnné výpovědi poškozené. Poškozená v přípravném řízení i před soudem popisovala své napadení zcela stejně, takže soud správně dovodil, že obžalovaná společně se dvěma dalšími Romy, jejichž totožnost se nepodařilo zjistit, znemožnili poškozené odejít z místa a obžalovaná vyvolala konflikt, při kterém poškozené odcizila zlatý řetízek s přívěskem. Je zcela nerozhodné, zda obžalovaná byla rozhodnuta již předem, co konkrétního poškozené odcizí. Z chování obžalované a dalších osob je jednoznačně patrný jejich zájem zmocnit se cizí věci, když tyto osoby předtím poškozenou obestoupily, strkaly do ní a potom ji i držely za ruce, když se obžalovaná zmocňovala řetízku s přívěskem. Pro spolupachatelství není nutná slovní domluva, ale spolupachatelství může vzniknout i konkludentním jednáním.

Jak již bylo výše uvedeno, skutková zjištění i právní posouzení věci v napadeném rozsudku jsou správné. Krajský soud se se zhodnocením věci soudu prvního stupně v tomto směru plně ztotožnil.

Obžalované byl uložen trest odnětí svobody na dolní hranici zákonné trestní sazby. Soud prvního stupně správně zhodnotil všechny významné skutečnosti pro uložení trestu ve smyslu § 23 a § 31 odst. 1 tr. zák. Na jedné straně je třeba vidět vyšší společenskou nebezpečnost jednání obžalované, vyplývající z okolností skutku, jak byly popsány v napadeném rozsudku. Na druhé straně není však možno přehlédnout, že se obžalovaná dosud nedostala do konfliktu se zákonem a nebyla soudně trestána. Podle zprávy Městského úřadu v Hradci Králové nebyla postižena ani za žádný přestupek. U obžalované jde tedy o zcela výjimečné vybočení z mezí řádného života. Proto krajský soud nepřisvědčil námitkám státního zástupce a nepodmíněný trest odnětí svobody obžalované neuložil.

Podle § 57 tr. zák. může soud uložit pachateli, který není občanem České republiky a není osobou, které bylo přiznáno postavení uprchlíka, trest vyhoštění z území republiky, vyžaduje-li to bezpečnost lidí či majetku nebo jiný obecný zájem. Je skutečností, že obžalovaná není občankou České republiky, že se dopustila trestného činu, směřujícího jak proti osobě, tak proti majetku, a bezpečnost lidí a majetku by tedy vyžadovala, aby se obžalovaná na území České republiky nezdržovala. Formální podmínky pro uložení trestu vyhoštění jsou splněny. Podle názoru krajského soudu je však nutno přihlédnout k tomu, že obžalovaná se sice narodila v roce 1950 na Slovensku, ale od dětství bydlela v České republice, kde se jí postupně narodilo celkem devět dětí a kde nyní žije se svým druhem V. M. Trestem vyhoštění by tak byly velmi výrazně a nepřiměřeně narušeny rodinné vztahy obžalované.

Vzhledem k této skutečnosti byl k odvolání obžalované i státního zástupce napadený rozsudek zrušen ve výroku o uložení trestu vyhoštění. V ostatních výrociích, jak již bylo výše uvedeno, pochybení nebylo shledáno, a proto zůstaly beze změny. ?